

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

708

Szerző:

Cím:

Képzőművészeti kiállítások

Hely

Idő

"1920"

Személy

Forrás:

Szózat

Bp.
(Hely)

1920 IV/20
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helyszám

Képzőművészeti kiállítások

Lotz a Szépművészeti Múzeumban — A Nemzeti Szalon kiállítása

A fontosabbik a Szépművészeti Múzeum Lotz-kiállítása, mely egyik legjelentősebb eseménye az idei képzőművészeti évadnak. A hagyaték kiállítása és az Ernst-múzeum pár év előtti kollekciójatek feszes, de formában mégis lágy domborulás után is még mindig igen sok újat mond Lotz olaj-nak nagyszerű ábrázolója volt Lotz. Ez a kiállítás is arra int, hogy végre itt az az ideje Lotz életművének komoly és szorgalmas kiállításával, de legalább is ugyanakkora stílári-
össze a múzeum gazdag anyagából. A mester fejlődését összes fázisaiban jól szemlélteti. Reméljük, zékkel alaposan foglalkozni. E monográfiára még
hogyan fogja lekötöni ez a kiállítás, amennyire megérdemli. Igaz, hogy Lotz Károly, aki sok éve halott és halála előtt is már évek hosszú sora óta kívül állott művészeti életünk küzdelmein, ma még nem tartozik a fölkapottak és nagy hűhóval ünnepelték közé, de jelentőségén ez nem változtat semmit, mert méltán a magyar művészet legelső közé számítható, akinek nagysága évről évre nő és aki mellől egymásután maradoznak el a változó divat-szeszély emelte bálványok. Székely Bertalan emlékbeszédében valóban kitűnően jósolta meg a kongeniális művész társ megértésével, hogy Lotz nagyságát csak a múlt idők távlatában fogjuk igazán meglátni, mert a nagynak áttekintésére távolság kell.

Meglepetésszerűen hatnak e kiállításon Lotz tájképei, kisméretű, remekbe készült akvarellek és olajfestmények, amelyek friss és erőteljes színeit, gazdag árnyalatú, hamvasan párás atmoszféráit nem könnyen felejtjük. Meglepően szépek a Homeros-ciklushoz készült olajvázlatok és a mennyezet-tervek légién könnyű, olvadékony, minden földi súlytól megszabadultan kavargó és tónusban nagyszerű tanulmányai.

Akár a Rahl-korszakból való még kissé merev kompozícióit nézzük, akár a középső, sötét színekkel alkotó, de erőben legfejlettebb kor alkotásait, akár az utolsó idők lágyan olvadó, párás

könnyed képeit, mindegyikről ugyanaz a derült életöröm, ugyanaz a mindent áteszményítő nemes fölfogás sugárzik. Ugyanaz a merengő elálmódzás, ugyanaz a lágy érzékiség, mely a bűn fogalmát távolról sem ismeri. A meztelen emberi testnek, különösen a női formák friss olvadékonyságát, az izületek könnyű hajlásának, a testfőtületek feszes, de formában mégis lágy domborulását, ez a kiállítás is arra int, hogy végre itt az az ideje Lotz életművének komoly és szorgalmas kiállításával, de legalább is ugyanakkora stílári-
össze a múzeum gazdag anyagából. A mester fejlődését összes fázisaiban jól szemlélteti. Reméljük, zékkel alaposan foglalkozni. E monográfiára még
hogyan fogja lekötöni ez a kiállítás, amennyire megérdemli. Igaz, hogy Lotz Károly, aki sok éve halott és halála előtt is már évek hosszú sora óta kívül állott művészeti életünk küzdelmein, ma még nem tartozik a fölkapottak és nagy hűhóval ünnepelték közé, de jelentőségén ez nem változtat semmit, mert méltán a magyar művészet legelső közé számítható, akinek nagysága évről évre nő és aki mellől egymásután maradoznak el a változó divat-szeszély emelte bálványok. Székely Bertalan emlékbeszédében valóban kitűnően jósolta meg a kongeniális művész társ megértésével, hogy Lotz nagyságát csak a múlt idők távlatában fogjuk igazán meglátni, mert a nagynak áttekintésére távolság kell.

A másik kiállítás a Nemzeti Szaloné. A középső teremben a Benczur Gyula gyűjtötte jótékonysági akció képei láthatók. A nemesszívű adakozók között Benczur Gyula, Körösfői Kriesch Aladár, Stetka Gyula, Bosznay István, Edvi-Ilés Aladár, Kéméndy Jenő, Eber, Spányik, Perlmutter, Dobai-Székely, Komáromi-Katz, Boemm Ritta, Kató Kálmán stb. nevével is találkozunk. A képek eladók, az eladásból befolyó jövedelem az inség-akció javára jut, ezért azt kívánjuk, hogy mentül több kép találjon vásárlóra.

A többi három termet három fiatal művész foglalta el. Scheiber Hugó ez egyelőn kész tehetség közöttük. A post-impressionisták erős színezésével és erős konturjaival egyaránt jól festi tájképeit és alakos képeit is. Képei gyorsan és jó sikerüléssel odavetett színek kompozíciók. Szélesen festve, sötét és káprázatosan fénylő világos színek igen erős ellentéteivel, rendszerint sok rózsaszínes árnyalattal. Határozottan figyelemreméltó művész, akivel alkalmasint még sokszor fog elismerésünk

találkozni.

Wallshausen Zsigmond sem tehetség nélkül való. De még nincsen önmagával teljesen tisztában. Más akar, mint amit tud, ami erős diszharmoniót visz képeibe. De azt hisszük, el fog jönni az az idő, midőn levettközi alakos kompozícióinak esetlenségét, elhagyja cinóberben kellemetlenül tobzódó színeit és kieszt akarások helyett ösztönösen fog festeni. Alighanem azon az úton haladva, amelyen egy pár kissé merev, de nobilisan fölfogott portré-szerű képeket festette.

Podolini-Volkman Arthur szintén nincsen teljesen tisztában önmagával. Szintén mutat tehetséget, de épp úgy, mint Wallshausen, még nagyon ingadozó. Vajjon a dekoratív kompozíció, az impresszionista realista, vagy a demonikusan fantasztikus módon fogja-e megtalálni önmagát, és még ma egykönnyen meg nem állapítható.